แนวคิดสิทธิมนุษยชน

รวบรวมโดย หน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม สภาคริสตจักรในประเทศไทย

คำนำ

เอกสารเล่มนี้ หน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม (พบส.) สภาคริสตจักรในประเทศ ไทย ได้รวบรวมขึ้นจากแหล่งความรู้หลายแหล่ง ทั้งที่เป็นหนังสือ เป็นเอกสารประกอบการ ประชุมสัมมนา หรือเผยแพร่ทั่วไป รวมถึงในอินเตอร์เน็ต เพื่อเป็นการรณรงค์ และเผยแพร่ ความรู้เรื่อง "สิทธิมนุษยชน" แก่คริสตจักรต่าง ๆ ที่จะเข้าใจ และมีนิมิตร่วมกันสนับสนุน หรือ แก้ไขปัญหาทางด้านสิทธิมนุษยชนในคริสตจักร หรือในชุมชนสังคมต่อไปได้อย่างเหมาะสมตาม บริบท และศักยภาพที่ตนเองมีอยู่

หน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม หวังว่าจะเป็นประโยชน์สำหรับการส่งเสริมความ เข้าใจ และงานสิทธิมนุษยชนสำหรับคริสตจักรท้องถิ่น คริสตจักรภาค และพี่น้องคริสเตียน ในสภาคริสตจักรในประเทศไทย

> หน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม พฤษภาคม 2008

เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับ คำว่า "สิทธิมนุษยชน" นั้น จึงนำคำนิยามจากหนังสือ ที่สำคัญ เพื่อเกิดความเข้าใจที่ตรง และสอดคล้องกันในวงกว้าง ดังนี้

- 1. พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ได้ให้ คำจำกัดความของคำว่า "สิทธิมนุษยชน" ไว้ในมาตรา ๓ ว่า "สิทธิมนุษยชน หมายความว่า ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคของบุคคลที่ได้รับการรับรองหรือ คุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือตามกฎหมายไทย หรือตามสนธิสัญญาที่ ประเทศไทยมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม"
- 2. ในหนังสือ ร้อยคำที่ควรรู้ โดยอาจารย์เสรี พงศ์พิศ นักพัฒนาอาวุโส ได้ให้ ความหมายไว้ดังนี้ "สิทธิมนุษยชน" (Human right) หมายถึง สิทธิที่ติดตัวคนมาตั้งแต่เกิด หากขาดสิทธินี้แล้วคนจะอยู่ไม่ได้ สิทธิมนุษยชนเป็นสิทธิของการมีชีวิตอยู่อย่างมีคุณค่าและ สมศักดิ์ศรี สิทธิที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครองให้มีชีวิตอย่างมั่นคงปลอดภัย สิทธิมนุษยชนเป็น สิทธิขั้นพื้นฐานให้คนเรามีเสรีภาพที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเอง คุณภาพของความเป็นคน และตอบสนองความต้องการของชีวิต ทางกาย จิตวิญญาณ และอื่น ๆ"

ดังนั้น สรุปได้ว่า "สิทธิมนุษยชน" (Human Rights) หมายถึง สิทธิอันชอบธรรมที่ สูงสุดสำหรับมนุษย์ หรือสิทธิในความเป็นมนุษย์ เป็นคุณค่าที่เชื่อมโยงระหว่างมนุษย์ในสังคม เพื่อจะเสริมสร้างสันติภาพให้บุคคลในสังคมมีสันติสุข และมีศักดิ์ศรี สิทธิมนุษยชนตาม ความหมายข้างต้นนี้แบ่งออกเป็นสิทธิตามธรรมชาติของมนุษยชาติ คือมนุษย์ทุกคนมีและได้รับ สิทธินี้ เช่น สิทธิการมีชีวิตอยู่ของบุคคล การได้รับความยุติธรรม ความเป็นอิสระจากกิเลส หรือความบาป การบรรลุธรรมะสูงสุด เป็นต้น และสิทธิตามกฎหมาย ที่ได้บัญญัติขึ้นตามที่แต่ ละรัฐหรือประเทศเห็นสมควร ทั้งนี้สิทธิตามกฎหมายนี้ของบุคคลย่อมแตกต่างกัน เช่น สิทธิ การเป็นพลเมือง สิทธิในที่อยู่อาศัย สิทธิการทำงานการประกอบอาชีพ สิทธิทางการเมือง สิทธิ การศึกษา สิทธิการนับถือศาสนา เป็นต้น

1.ระดับประเทศ

เมื่อพิจารณาเรื่อง สิทธิมนุษยชนในประเทศไทย พบว่าเรื่องนี้ได้ผูกพันกับนานาชาติ ซึ่งปรากฏในสาระสำคัญของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนที่ได้ครอบคลุมทั้งสิทธิทาง การเมือง สิทธิทางแพ่ง สิทธิพลเมือง สิทธิทางเศรษฐกิจ สิทธิทางสังคม สิทธิทางวัฒนธรรม สิทธิในการพัฒนา ซึ่งต่อมาได้รับการบรรจุไว้ในกติการะหว่างประเทศ ๒ ฉบับที่รัฐบาลไทยได้ให้ สัตยาบันแล้ว ในขณะที่กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางแพ่ง (พลเมือง) และสิทธิทางการ เมือง ได้ระบุถึงสิทธิในชีวิต เนื้อตัว ร่างกายและสิทธิในความเสมอภาคและได้รับความเป็นธรรม ในกระบวนการยุติธรรม รวมถึงสิทธิการมีส่วนร่วมในทางการเมือง สิทธิในการเลือกตั้งและสิทธิ ในการถือศาสนา เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น เสรีภาพจากการถูกแทรกแชงในชีวิตส่วนตัว การเคลื่อนย้ายและการเลือกถิ่นที่อยู่ในประเทศของตนและสิทธิในการสร้างครอบครัว กติกา ระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม มุ่งให้ความคุ้มครองสิทธิที่จะ ช่วยให้มนุษย์มีความเป็นอยู่ที่ดีและมีศักดิ์ศรี เช่น สิทธิในการมีงานทำและได้รับความเป็นธรรม ในการทำงาน การก่อตั้งสหภาพ การนัดหยุดทำงาน สิทธิในการศึกษาและการเข้าถึงสวัสดิการ สังคมอื่นๆ ที่รัฐไทยมีหน้าที่จัดหาให้

ในส่วนของพันธกรณีนั้น เมื่อประเทศไทยเข้าเป็นภาคีของกติการะหว่างประเทศหรือ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนใด ๆ ภารกิจเบื้องต้นก็คือ การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายและ แนวทางปฏิบัติให้อนุวัติการไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศ นอกเหนือจากการที่จะต้องจัดทำ รายงานต่อองค์กรหรือกลไกภายใต้องค์การสหประชาชาติที่กำกับดูแลรับผิดชอบให้เป็นไปตาม กติกาหรืออนุสัญญาฉบับนั้น ๆ ตามกรอบเวลาที่กำหนดไว้ รัฐภาคีสมาชิกก็ยังมีหน้าที่ที่จะต้อง ตอบข้อชักถามหรือข้อร้องเรียนที่มีมายังองค์กรและกลไกขององค์การสหประชาชาติที่เกี่ยวข้อง อีกด้วยจนถึงบัจจุบัน

ประเทศไทยได้จัดส่งรายงานว่าด้วยสิทธิเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และด้าน สถานภาพสตรีตามอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ ต่อ คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็ก และคณะกรรมการว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุก รูปแบบ

รัฐไทยยังมีหน้าที่ที่สำคัญยิ่งที่จะต้องปฏิบัติตามให้เป็นไปตามพันธกรณีโดยเคร่งครัด ในการปกป้อง คุ้มครองและส่งเสริม กับทำให้สิทธิมนุษยชนของประชาชนที่บัญญัติไว้ใน กฎหมายระหว่างประเทศเป็นจริงให้จงได้

นอกจากกรอบมาตรฐานระหว่างประเทศแล้ว ประเทศไทยยังมีกฎหมาย ภายในประเทศที่รับรองหลักสิทธิมนุษยชนหลายฉบับที่สำคัญ ก็คือ รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย ซึ่งได้รับและยึดหลักการสำคัญของหลักการปฏิบัติและเหตุผลด้าน สิทธิมนุษยชนที่เป็นสากลไว้อย่างแจ่มแจ้งชัดเจนและค่อนข้างครบถ้วน โดยเฉพาะการกล่าวอ้าง ถึงหลักศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลย่อมได้รับการคุ้มครอง

แต่เมื่อพิจารณาต่อความเข้าใจของคนไทยในเรื่องสิทธิมนุษยชนแล้ว กลับพบว่า ยังมี
ความเข้าใจที่สับสนอยู่ บางส่วนเข้าใจว่า สิทธิมนุษยชนเป็นเรื่องของการเดินขบวนประท้วง
บางส่วนก็ว่าเป็นเรื่องของประเทศตะวันตก ซึ่งขึ้นอยู่กับการมองของแต่ละคนว่า ผู้มองเป็นใคร
มีพื้นฐานประสบการณ์อย่างไร ประกอบอาชีพอะไร มีทัศนะคติมุมมองทางการเมือง หรือ
เศรษฐกิจแบบใด เป็นต้น

ขณะเดียวกัน บางคนอาจจะรู้สึกว่าสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย กระเตื้องขึ้นมาก เมื่อเปรียบเทียบกับยุคสมัยที่ประเทศที่ผ่านมา แต่ในขณะที่บางส่วนอาจมอง ว่าสถานการณ์ในทุกวันนี้เป็นยุคสมัยที่คนยากจนอยู่ในภาวะสุดแสนสาหัสเป็นหนี้เป็นสินล้นพ้น ตัว สูญเสียที่ดินแหล่งทำมาหากินถูกขับไล่จากผืนแผ่นดินที่อาศัยอยู่มานานมาก ตลอดจนถูก กระหน่ำซ้ำเติมด้วยภัยพิบัติจากธรรมชาติและการแย่ง ชิงทรัพยากรธรรมชาติจากวงการ อุตสาหกรรมและทุนจากภายนอกที่เข้ามามีอิทธิพลเหนือวิถีชีวิตของเขา

แต่อย่างไรก็ตามในความเข้าใจที่แตกต่าง ๆ กันนั้น เป็นภาพแสดงสถานการณ์ และ พัฒนาการด้านสิทธิมนุษยชนในสังคมไทย ที่จะเป็นความเข้าใจอันถูกต้องของสังคมต่อไปใน อนาคต

สถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนที่เป็นประเด็นสำคัญในประเทศไทย พอสรุปได้ดังนี้

1) ปัญหาสถานะบุคคลของบุคคลบนพื้นที่สูง

ยังมีบุคคลบนพื้นที่สูงอีกจำนวนหนึ่ง ที่เป็นบุคคลดั้งเดิม และมีคุณสมบัติพร้อมที่จะ เป็นสัญชาติไทย แต่ขาดหลักฐานทางเอกสาร เนื่องจากไม่เคยมีเจ้าหน้าที่รัฐเข้าไปสำรวจ ทำให้ บุคคลเหล่านี้ไม่มีสัญชาติไทย หรือไม่มีสถานะใด ๆ ทำให้เกิดผลกระทบ ได้แก่ ปัญหาด้าน การศึกษา ปัญหาถูกจำกัดสิทธิในการประกอบอาชีพบางอาชีพ หรือการพัฒนาความรู้ การเข้า ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องเดินทางออกนอกพื้นที่ เป็นต้น

2) ปัญหาแรงงานต่างด้าว

แรงงานต่างด้าว จำนวน 1,200,000 คน ที่เดินทางมาจากประเทศ พม่า ลาว เขมร เป็น อีกกลุ่มของคนผู้ใช้แรงงานกับนายจ้างทั่วไปในประเทศไทย ซึ่งมักจะถูกเอาเปรียบด้านค่าจ้าง และสวัสดิการต่างๆ ถูกบังคับให้ทำงานหนัก หรือถูกล่อลวงเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี การค้ามนุษย์ ถ้าเป็นหญิงมักถูกนายจ้างลวนลาม ข่มขืน เป็นต้น

3) ปัญหาแรงงานอพยพจากชนบทเข้าสู่เมือง

จากความยากจน การไร้ที่อยู่อาศัย ไร้ที่ทำกิน ไม่มีอาชีพ และรายได้ที่เพียงพอ เป็นเหตุให้มีผู้อพยพจากชนบทเข้าสู่เมืองเพื่อหางานทำ บุคคลเหล่านี้จึงมักถูกละเมิดด้านแรงงาน ได้รับค่าจ้างที่ไม่ธรรม ไม่มีสวัสดิการที่ดีพอ ถูกบังคับให้ทำงาน

4) ปัญหาที่ดินที่อยู่อาศัยที่ทำกิน

มีคนจำนวนมากที่อาศัยอยู่และประกอบอาชีพในพื้นที่ห่างไกล คนเหล่านั้นไม่มี กรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดิน หรือไม่มีอำนาจทางการเงินเพียงพอในการที่จะซื้อที่ดิน มาเป็นของตนเอง ต่างจากคนที่มีเงินสามารถซื้อที่ดินมาครอบครองจำนวนมากจนเกินความ จำเป็น ขณะเดียวกันรัฐบาลได้ประกาศเขตปาต่าง ๆ ทับที่อยู่อาศัยที่ทำกินของชาวบ้าน ทำ ให้ไม่สามารถอาศัยอยู่หรือประกอบอาชีพในพื้นที่เดิมของตนเองได้ต่อไป

5) ผลกระทบจากนโยบายของรัฐ

จากการดำเนินการตามนโยบายของรัฐ ได้ส่งผลกระทบต่อชีวิต ทรัพย์สินของชาวบ้าน อย่างกว้างขวาง เช่น นโยบายการปราบปรามยาเสพติด โดยเฉพาะบุคคลบนพื้นที่สูง หรือ ชนเผ่ามักถูกมองว่าเป็นนักค้ายาเสพติด ทำให้มีหลายกรณีที่ชาวบ้านผ่า (ถูกกระทำจนถึงแก่ชีวิต) โดยที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเลย รวมไปถึงการปราบปรามผู้มีอิทธิพลต่าง ๆ ที่ไม่ได้ ดำเนินการขั้นตอนของกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม

6) ปัญหารัฐบาลคุกคามองค์กรที่ทำงานด้านสิทธิมนุษยชน

การทำงานขององค์กรเอกชน และภาคประชาชน ที่มีความเข็มแข็งมากขึ้น บ่อยครั้งที่ รัฐ ได้อาศัยกลไกของเจ้าหน้าที่รัฐดำเนินการ จับ รื้อ ค้น องค์กรหรือนักพัฒนาเอกชน ทำให้การ ทำงาน หรือความเคลื่อนไหว รวมถึงการไม่ส่งเสริมกระบวนการทำงานของภาคเอกชน ภาค ประชาชนด้านสิทธิมนุษยชน จึงทำให้มีความยากลำบากในการทำงาน

7) ความรุนแรง และการละเมิดทางเพศ ต่อเด็กและสตรี

ปรากฏการณ์ที่สตรีและเด็กถูกคุกคามทั้งทางร่างกาย ทางเพศ และทางจิตใจ ไม่ว่า ในเรื่อง การถูกข่มขึ้น การทารุณกรรม การละเมิดสิทธิทางเพศ ประกอบกับค่านิยมทางเพศที่ มองผู้หญิงเป็นเพียงวัตถุทางเพศ ส่งผลกับสตรี และเด็กเป็นวงกว้าง และเกิดขึ้นในหลาย รูปแบบ ทั้งความรุนแรงในครอบครัว ในสถานศึกษา สถานที่ทำงาน

ความรุนแรง และการละเมิดต่อสตรี และเด็ก ผู้กระทำส่วนใหญ่เป็นสามีและบุคคลใน ครอบครัว สาเหตุหลักมาจากการเมาสุราและติดสารเสพติด ในเด็กจะพบถูกกระทำรุนแรงทาง เพศ ส่วนในสตรีมักจะถูกทำร้ายร่างกาย

2. ระดับสภาคริสตจักรในประเทศไทย

จากรายงานของการประชุมสมัชชา สภาคริสตจักรในประเทศไทย ครั้งที่ 29 สภาคริสตจักรในประเทศไทยแบ่งการบริหารงานออกเป็น 19 คริสตจักรภาค มีจำนวน คริสตจักรท้องถิ่น 605 แห่ง มีหมวดคริสเตียนและศาลาธรรม 422 แห่ง มีจุดประกาศ 81 แห่ง และมีสมาชิกคริสตจักรจำนวน 145.195 คน

จำนวนสมาชิกคริสตจักรข้างต้นมีจำนวน 83,611 คน เป็นสมาชิกคริสตจักรกลุ่มชาติ พันธุ์ ที่ประกอบไปด้วยหลายเผ่าพันธุ์ อาทิเช่น กะเหรื่ยง ม้ง ลาหู่ จีน อาข่า ลีซอ เย้า เป็นต้น และ ต้องเผชิญกับบัญหาสิทธิมนุษยชน หลากหลายรูปแบบ ได้แก่ บัญหาสถานะบุคคลใน ประเทศไทย บัญหาที่ดิน ที่อยู่อาศัย ที่ทำกิน บัญหาแรงงานอพยพ แรงงานข้ามชาติ ซึ่งที่ กล่าวมาเป็นบัญหาใหญ่ และเป็นบัญหาเชิงโครงสร้าง ที่ต้องแก้ไขในระยะสั้นและระยะยาว

้ สรุปประเด็นปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนที่สำคัญที่เกิดขึ้นในพื้นที่คริสตจักรสังกัด สภาคริสตจักรฯ เช่น

- 1. ปัญหาที่ดิน
- 2. ปัญหาผู้ลี้ภัย/แรงงานพลัดถิ่น
- 3. ปัญหาสัญชาติ/ สถานภาพส่วนบุคคล
- 4. ปัญหาการสูญเสียวัฒนธรรม/เอกลักษณ์
- 5. ปัญหาด้าน การศึกษา
- 5. ปัญหาสิทธิเด็ก สตรี
- 7. ปัญหาความไม่รู้กฎหมาย และสิทธิขึ้นพื้นฐาน
- 8. ปัญหาเสรีภาพการนับถือศาสนา
- 9. ผู้บริโภค และการรักษาพยาบาล(เอดส์) เป็นต้น

์ จากการสัมมนาผู้นำคริสตจักร เรื่อง"คริสตศาสนศาตร์กับสิทธิมนุษยชนและการเมือง" 12-14 ตุลาคม 2001

-

บัญหาที่พบมากที่สุดคือ ใน 3 ประเด็นแรก ที่คริสตจักรต่าง ๆ ได้นำมาวางแผนการ ทำงานแก้การแก้ไข บรรเทาบัญหาร่วมกัน คือ

- 1) ปัญหาเรื่องที่ดิน ที่อยู่อาศัย ที่ทำกิน ซึ่ง ปัญหาที่ดิน เป็นปัญหาใหญ่ และมี ความละเอียด อ่อน ซับซ้อน
- 2) สัญชาติ/สถานบุคคล
- 3) ผู้ลี้ภัย/แรงงานพลัดถิ่น

เพื่อส่งเสริมการแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น ในปี ค.ศ. 1993 สภาคริสตจักรใน
ประเทศไทยจึงมีการตั้ง "แผนกสันติยุติธรรม" พื่อรับผิดชอบงานด้านสิทธิมนุษยชนใน
สภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยอยู่ในการบริหารของกองสังคมพัฒนาและบริการ (บัจจุบัน
เรียกว่า หน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม: พบส.) จนกระทั่ง ในปี 2003 ได้มีการพัฒนา
กระบวนการทำงานด้านสิทธิมนุษยชนขึ้นในนามของ "กรรมการประสานงานสิทธิมนุษยชน
คริสตจักรชนเผ่า สภาคริสตจักรในประเทศไทย" หรือ "กปสค" โดยมีตัวแทนของคริสตจักร
ภาคชนเผ่า 7 ภาค ได้แก่คริสตจักรภาคที่ 2 6 7 10 16 18 และ 19 เป็นกรรมการ กปสค.
ในชุดเริ่มต้น มีคณะผู้บริหารงานสภาคริสตจักรฯ ผู้เชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ด้านสิทธิมนุษยชน
เป็นที่ปรึกษา

ขณะเดียวกัน สภาคริสตจักรในประเทศไทย ได้ให้ความสำคัญเรื่องสิทธิมนุษยชน จึงได้กำหนดเป็นนโยบายของสภาคริสตจักรในประเทศไทยใน ข้อที่ 3 นโยบายด้านพันธกิจต่อ ชุมชนว่า "ส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี สิทธิ และสถานภาพ บทบาทและการพัฒนา ศักยภาพของสมาชิกชนเผ่าในการพัฒนาทั้งด้าน เศรษฐกิจ การศึกษา และสิทธิมนุษยชน" เพื่อให้คริสตจักรได้ดำเนินเป็นพันธกิจของตนเอง

3. คริสตศาสนศาสตร์ : สิทธิมนุษยชน

พระวจนะพระเจ้าได้ทรงตรัสสอนสำหรับการเคารพความเป็นมนุษย์ และให้รักซึ่งกัน และกัน เหมือนที่พระองค์ทรงรักมนุษย์ทุกคน ไม่ว่าคน ๆ นั้น จะเป็นใคร อยู่ในสถานะอย่างไร ซึ่งเป็นเรื่อง สิทธิมนุษยชน อย่างแท้จริง

ดังนั้น การเรียนรู้พระประสงค์ และน้ำพระทัยของพระเจ้าเรื่องสิทธิมนุษยชน จึงมี
ความสำคัญ ทั้งนี้ เพื่อมนุษย์ทุกคน โดยเฉพาะผู้ที่เชื่อ วางใจในพระเยซูคริสต์ จะสามารถแสดง
ความรัก พระเมตตา ความยุติธรรมของพระองค์ผ่านชีวิตของตนเองไปยังผู้อื่น ผู้ที่เดือดร้อน ผู้
ที่ด้อยโอกาส ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือในสังคมได้

1. พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามฉายา

- **ปฐมกาล 1:27** "พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของ พระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น และได้ทรงสร้าง ให้เป็นชายและหญิง"
- **ปฐก 5:1-2** " ต่อไปนี้เป็นหนังสือลำดับพงศ์พันธุ์ของอาดัม เมื่อพระเจ้า ทรงสร้างมนุษย์นั้น พระองค์ทรงสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า พระองค์ทรงสร้างเป็นชายและ หญิง แล้วทรงอำนวยพระพรแก่เขา และทรงเรียกว่ามนุษย์ในวันที่พระองค์ได้ทรงสร้างนั้น"

การทรงสร้างมนุษย์ของพระเจ้านั้น ทรงสร้างตามแบบของพระองค์ และให้เป็นชาย และหญิง ซึ่งหมายถึงความเท่าเทียม ความเสมอภาค ไม่ใช่ชายใหญ่ สูง กว่าหญิง หรือหญิง ใหญ่ สูง กว่าชาย ความเป็นชายและความเป็นหญิง เป็นคุณค่าที่เสริมสร้าง เกื้อกูลกันและกัน ในการดำรงชีวิต และเติมชีวิตให้สมบูรณ์ มนุษย์ทุกคนเป็นบุตรของพระเจ้า เป็นพี่น้องร่วมใน องค์พระบิดาเดียวกัน

คู่อุปถัมภ์

• **ปฐก 2:18** พระเจ้าตรัสว่า "ไม่ควรที่ชายผู้นี้จะอยู่คนเดียว เราจะสร้างคู่ อุปถัมภ์ที่สมกับเขาขึ้น"

กายเดียวกัน

แท้จริงมนุษย์ไม่ว่าหญิง หรือชาย ทั้งสองต่างก็เป็นกายเดียวกัน เนื่องจากว่าฝ่ายหนึ่ง เกิดมาเพื่ออีกฝ่ายหนึ่ง

ปฐมกาล 2: 21-23 " แล้วพระเจ้าจึงทรงกระทำให้ชายนั้นหลับสนิท ขณะที่ เขาหลับสนิทอยู่ พระองค์ทรงชักกระดูกซี่โครงอันหนึ่งของเขาออกมา แล้วทำให้เนื้อติดกันเข้า แทนกระดูกอย่างเดิม ส่วนกระดูกซี่โครงที่พระเจ้าได้ทรงชักออกจากชายนั้น พระองค์ทรงสร้าง ให้เป็นหญิง แล้วทรงนำมาให้ชายนั้น ชายจึงว่า "นี่แหละ กระดูกจากกระดูกของเรา เนื้อจาก เนื้อของเรา จะต้องเรียกว่าหญิง เพราะหญิงนี้ออกมาจากชาย"

ดังนั้น มนุษย์ไม่ว่าชาย หรือหญิง การเป็นกายเดียวกัน การทำร้าย การกดขี่ ข่มเหง จึงเป็นเหมือนการทำร้าย และกดขี่ห่มเหงตนเองด้วย แต่การที่รักกัน การที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน นั้น ก็เป็นเหมือนการกระทำดีต่อกันและต่อตนเอง เช่นกัน

2. มนุษย์ทุกคนมีเกียรติและศักดิ์ศรี

พระเจ้าทรงสร้างทุกคน และทรงประทานเกียรติ และศักดิ์ศรีให้มนุษย์ทุก คน ไม่ว่าคนนั้นจะอยู่ในสภาพ สถานะเช่นไร เป็นชาย หญิง เด็ก คนชรา คนยากจน คนมั่งคั่ง ศักดิ์ศรีกับเกียรติจากพระเจ้านั้น พระองค์ให้อย่างเท่าเทียมกัน

• **สดุดี 8:4-5** "มนุษย์เป็นผู้ใดเล่าซึ่งพระองค์ทรงระลึกถึงเขา และบุตร ของมนุษย์เป็นใครเล่า ซึ่งพระองค์ทรงเยี่ยมเขา เพราะพระองค์ทรงสร้างเขาให้ต่ำกว่า พระเจ้าแต่หน่อยเดียว และสวมศักดิ์ศรีกับเกียรติให้แก่เขา"

้ โยบ 7:17-18 "มนุษย์เป็นอะไร พระองค์จึงทรงถือว่าเขาสำคัญนัก และที่ พระองค์ใส่พระทัยเขา ทรงเยี่ยมเขาทุกเช้า ทรงลองดูเขาทุกขณะ"

เกียรติ คือ การเคารพ การยกย่องนับถือ คุณงามความดี

- : **1 เปโตร 2:17** "จงให้เกียรติแก่ทุกคน จงรักบรรดาพี่น้อง จงยำเกรงพระเจ้า และจงถวายเกียรติแด่มหาจักรพรรดิ"
- 1 ชามูเอล 2 :30 "เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลจึงตรัสว่า 'เราพูดจริงๆ ว่าพงศ์พันธุ์ของเจ้าและพงศ์พันธุ์บิดาของเจ้าจะเข้าออกต่อหน้าเราอยู่เป็นนิตย์' แต่ บัดนี้พระเจ้าทรงประกาศว่า 'ขอให้การนั้นห่างไกลจากเรา เพราะว่าผู้ที่ให้เกียรติแก่เรา เราจะให้ เกียรติและบรรดาผู้ที่ดูหมิ่นเรา ผู้นั้นจะถูกดูหมิ่น' "

ศักดิศรี คือ ความมีคุณค่าแก่การยกย่อง (ในเกียรติที่มี่อยู่)

• โรม 8:30 "และบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงตั้งไว้นั้น พระองค์ได้ ทรงเรียกมาด้วย และผู้ที่พระองค์ได้ทรงเรียกมานั้น พระองค์ทรงโปรดให้เป็นผู้ชอบธรรม และผู้ ที่พระองค์ทรงโปรดให้เป็นผู้ชอบธรรม พระองค์ก็ทรงโปรดให้มีศักดิ์ศรีด้วย"

3. พระเจ้าสั่งในมนุษย์รักซึ่งกันและกัน อย่างยุติธรรม

พระเยซูคริสต์ได้ทรงให้บัญญัติใหม่ท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวง คือให้เจ้ารักซึ่งกันและกัน ความรักที่พระเจ้าสั่งให้มนุษย์รักกันนั้น เป็นลักษณะความรักที่มาจากพระเจ้าถึงมนุษย์ โดยการ ยกโทษ เสียสละเพื่อไถ่มนุษย์ให้รอด จึงต้องรักกันฉันนั้น โดยการยกโทษ เสียสละ ช่วยเหลือ มนุษย์ด้วยกัน เพื่อไถ่ชีวิตออกมาจากความทุกข์ยาก ลำบาก และพบกับความรอดของพระเจ้า มนุษย์ทุกคนที่รักกัน ก็บังเกิดมาจากพระเจ้า และรู้จักพระเจ้า ความรักของพระองค์ก็สมบูรณ์ อยู่ในเรา

• **ยอห์น** 13: 34 "เราให้บัญญัติใหม่ไว้แก่เจ้าทั้งหลาย คือให้เจ้ารักซึ่งกันและ กัน เรารักเจ้าทั้งหลายมาแล้วอย่างไร เจ้าจงรักกันและกันด้วยอย่างนั้น"

- 1 เธสะโลนิกา 3: 12 "และขอพระเป็นเจ้า ทรงให้ท่านทั้งหลายจำเริญและ บริบูรณ์ไปด้วยความรักซึ่งกันและกัน และรักคนทั้งปวง เหมือนเรารักท่านทั้งหลายดุจกัน"
- **1 เปโตร 4: 8** "ที่สำคัญยิ่งกว่าอะไรหมดก็คือจงรักซึ่งกันและกันให้มาก เพราะว่าความรักลบล้างความผิดมากมายได้"

พระเจ้าให้เรารักกันอย่างยุติธรรม

- **อพย 23: 2** "อย่าทำชั่วตามอย่างคนจำนวนมากที่เขาทำกันนั้นเลย อย่า อ้างพยานลำเอียงเข้าข้างคนหมู่มาก จะทำให้ขาดความยุติธรรมไป **23:8** อย่ารับสินบนเลย เพราะว่าสินบนทำให้คนตาดีกลายเป็นคนตาบอดไป และอาจพลิกคดีของคนชอบธรรมเสียได้,
- **สดด 82: 3-4** "จงให้ความยุติธรรมแก่คนอ่อนเปลี้ยและกำพร้าบิดา จง ดำรงสิทธิของผู้ที่ทุกข์ยาก และคนสิ้นเนื้อประดาตัว จงช่วยคนอ่อนเปลี้ยและคนขัดสนให้พ้น ช่วยกู้เขาจากมือของคนอธรรม"

4. พระเจ้าให้เราทำงานเพื่อประชากรของพระองค์พ้นจากการเป็นทาส

พระเจ้าทรงเรียกโมเสส เพื่อทำหน้าที่ยกสิทธิของคนขึ้นสูง (กลับคืนมา) ใน ประวัติศาสตร์อิสราเอล ที่ตกเป็นทาสในอียิตป์ พระเจ้าทรงเรียกและมอบหมายให้โมเสสไปยัง ประชากรของพระองค์ เพื่อคืนสิทธิความเป็นไทแก่คนเหล่านั้น

• **อพย 3 : 7-8** "พระเจ้าตรัสว่า "เราเห็นความทุกข์ของประชากรของเราที่อยู่ ในประเทศอียิปต์แล้ว เราได้ยินเสียงร้องของเขา เพราะการกดขี่ของพวกนายงาน เรารู้ถึงความ ทุกข์ร้อนต่างๆของเขา เราลงมาเพื่อจะช่วยเขาให้รอดจากมือชาวอียิปต์ และนำเขาออกจาก ประเทศนั้น ไปยังแผ่นดินที่อุดมกว้างขวาง เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนม และน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ คือ ไปยังที่อยู่ของชาวคานาอัน คนฮิตไทต์ คนอาโมไรต์ คนเปริสซี คนฮีไวต์ และคนเยบุส"

การเป็นปากเสียงแทนคนเหล่านั้น ที่ด้อยโอกาสกว่า

ชภษ 31: 8 "จงอ้าปากของเจ้าแทนคนใบ้ เพื่อสิทธิของทุกคนที่ถูกทิ้งร้างอยู่"

ไม่ลืมตนทำการข่มเหงคนอื่นที่ด้อยกว่า

- **อพย 22 :21** "เจ้าอย่าบีบบังคับหรือข่มเหงคนต่างด้าวเลย เพราะเจ้า ทั้งหลายเคยเป็นคนต่างด้าวอยู่ในประเทศอียิปต์"
- **อพยพ 23: 9** "เจ้าอย่าข่มเหงคนต่างด้าว เพราะเจ้ารู้จักใจคนต่างด้าวแล้ว เพราะว่าเจ้าทั้งหลายก็เคยเป็นคนต่างด้าวในประเทศอียิปต์มาก่อน"

พันธบริการที่ผู้เชื่อทุกคน ได้รับมอบหมายจากพระเจ้า ก็คือการช่วยเหลือผู้คนใน สังคมให้เป็นไท ให้พันจากการเป็นทาสแห่งความบาป การตกอยู่ในสภาพที่บาปครอบครองที่ไม่ สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ต้องทุกข์ทรมาน และต้องการการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนจากคนของ พระเจ้า

5. พระคริสต์มาเพื่อเราทุกคนจะได้ชีวิตที่ครบสมบูรณ์

ชีวิตที่ครบบริบูรณ์ในพระเจ้า

ประการแรก หมายถึง ชีวิตที่พระเจ้าทรงโปรดเลี้ยงดู คุ้มครอง รักษา

พระองค์จะทรงประทานทุกสิ่งที่จำเป็น สำหรับการดำเนินชีวิตของเราวันต่อวัน และ ทรงประทานให้อย่างพอดีกับความต้องการ พระองค์จะไม่ทรงให้เรามากจนเกินความจำเป็น หรือให้เราขัดสนจนไม่เหลืออะไรเลย

- ชดุดี 23:1 บอกว่า "พระเจ้าเลี้ยงดูข้าพเจ้าดุจเลี้ยงแกะ ข้าพเจ้าจะไม่ขัดสน" เราจึงต้องเลี้ยงดู ซึ่งกันและกัน
- **1 ทิโมธี บทที่ 5: 8** "ถ้าแม้ผู้ใดไม่เลี้ยงดูวงศ์ญาติของตน และโดยเฉพาะ อย่างยิ่ง คนในบ้านเรือนของตน ผู้นั้นก็ได้ปฏิเสธพระศาสนาเสียแล้ว และชั่วยิ่งกว่าคนที่ไม่ได้ เชื่อเสียอีก"

ประการที่สอง คือ ชีวิตที่พระองค์จะทรงประทานชีวิตอันเป็นนิรันดร์ให้เรา เป็นชีวิตที่ เราพ้นจากการพิพากษาลงโทษ และพ้นจากความตายไปสู่ชีวิตแล้ว คือพระองค์จะทรงรับชีวิต จิตวิญญาณของเราไปอยู่กับพระองค์ ดังที่ปรากฏในพระธรรม

- **ยอห์น 14:1-3** ว่า "อย่าให้ใจท่านทั้งหลายวิตกเลย ท่านวางใจในพระเจ้า จงวางใจในเราด้วย ในพระนิเวศของพระบิดาเรามีที่อยู่เป็นอันมาก ถ้าไม่มีเราคงได้บอกท่าน แล้ว เพราะเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย เมื่อเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมาอีกรับท่านไปอยู่กับเรา เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหนท่านทั้งหลายจะได้อยู่ที่นั่นด้วย"
- วิวรณ์ 21:3-4 กล่าวว่า "ดูเถิด พลับพลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะทรงสถิตกับเขา เขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ และพระเจ้าเองจะประทับอยู่กับเขา พระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุก ๆ หยดจากตาของเขา ความตายจะไม่มีอีกต่อไป การคร่ำครวญ การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว"

ดังนั้น พระเยซูคริสต์ เสด็จเข้ามาบังเกิดเป็นมนุษย์ เพื่อเราทั้งหลาย จะได้ชีวิต และมี ชีวิตอยู่ในพระองค์ เป็นชีวิตที่ครบบริบูรณ์ พระองค์ไม่ปรารถนาให้คนหนึ่งคนใดผิดพลาด หรือ พลั่งเผลอที่จะได้รับพระคุณของพระเจ้าในเรื่องนี้ แม้แต่คนเดียว ไม่ว่าคนนั้นจะอยู่ที่ไหน หน้าที่ ของผู้ที่เชื่อในพระองค์ คือต้องหยิบยื่น ชีวิตที่ครบสมบูรณ์ของพระเจ้าไปยังบุคคลเหล่านั้นในทุก เวลา ทุกสถานที่ ทุกสถานการณ์

สรุป

🛈 สิทธิเป็นของพระเจ้า

สิทธิในฐานะผู้ทรงอำนาจในการสร้าง

- · ปฐก 1:1 "ในปฐมกาล พระเจ้าทรงเนรมิตสร้าง"
- ปฐก 2:1 "ฟ้าและแผ่นดิน และบริวารทั้งสิ้น ที่มีอยู่ในนั้น พระเจ้าทรงสร้าง สำเร็จดังนี้แหละ"
- ยอห์น 1:3 "พระเจ้าทรงสร้างสิ่งทั้งปวงขึ้นมาโดยพระวาทะ ในบรรดาสิ่งที่ เป็นมานั้นไม่มีสักสิ่งเดียวที่ได้เป็นมานอกเหนือพระวาทะ"

สิทธิในการเป็นเจ้าของ

- สดด 22:28 "เพราะอำนาจการปกครองเป็นของพระเจ้า และพระองค์ทรง
 ครอบครองเหนือบรรดาประชาชาติ"
- สดด 96 4 "เพราะพระเจ้านั้นยิ่งใหญ่ และสมควรจะสรรเสริญอย่างยิ่ง พระองค์ทรงเป็นที่เกรงกลัวเหนือพระทั้งปวง"
- ฉลธ 32 : 8 "เมื่อผู้สูงสุดประทานมรดกแก่บรรดาประชาชาติ เมื่อพระองค์ ทรงแยกพงศ์พันธุ์ของมนุษย์ พระองค์ทรงกั้นเขตของชนชาติทั้งหลาย ตามจำนวนคนอิสราเอล*"
- ยรม 31:35-36 "พระเจ้าผู้ทรงให้ดวงอาทิตย์เป็นสว่างกลางวัน และทรงให้ ระเบียบตายตัวของดวงจันทร์ และทรงให้บรรดาดวงดาวเป็นสว่างกลางคืน ผู้ทรงกวนทะเลให้ คลื่นกำเริบ พระนามของพระองค์ คือพระเจ้าจอมโยธา ตรัสดังนี้ว่า ถ้าระเบียบตายตัวนี้ต้อง พรากไปจากต่อหน้าเรา"

2 สิทธิเป็นของประทานมาจากพระเจ้า

- ปฐก 1:28-30 "พระเจ้าทรงอวยพระพรแก่มนุษย์ ตรัสแก่เขาว่า "จงมีลูกดก ทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดิน จงมีอำนาจเหนือแผ่นดิน จงครอบครองฝูงปลาในทะเล และฝูงนกใน อากาศ กับบรรดาสัตว์ที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดิน" พระเจ้าตรัสว่า "ดูเถิด เราให้พืชที่มีเมล็ด ทั้งหมด ซึ่งมีอยู่ทั่วพื้นแผ่นดิน และต้นไม้ทุกชนิดที่มีเมล็ดในผลของมันแก่เจ้า เป็นอาหารของเจ้า ฝ่ายสัตว์ทั้งหลายบนแผ่นดิน นกทั้งปวงในอากาศและบรรดาสัตว์เลื้อยคลานบนแผ่นดินทุกสิ่ง ทุกอย่างที่มีลมปราณนั้น เราให้พืชเขียวสดทั้งปวงเป็นอาหาร" ก็เป็นดังนั้น"
- ยอห์น 5 : 26-27 " เพราะว่าพระบิดาทรงมีชีวิตในพระองค์เองฉันใด พระองค์ก็ได้ทรงประทานให้พระบุตรมีชีวิตในพระองค์ฉันนั้น และได้ทรงประทานให้พระบุตรมี สิทธิอำนาจที่จะพิพากษา เพราะพระองค์ทรงเป็นบุตรมนุษย์"

4. บทบาทของคริสตจักร ภาคและท้องถิ่น

"จงให้ความยุติธรรมหลั่งไหลลงอย่างน้ำ และให้ความชอบธรรมเป็นอย่างลำธารที่ไหล อยู่เป็นนิตย์" (อาโมส 5:24) และที่จะทำความชอบธรรมและความยุติธรรม ก็เป็นที่โปรดปราน แด่พระเจ้ามากกว่าเครื่องสักการบูชา (สภษ. 21:3)

ด้วยพระวจนะของพระเจ้า จึงเป็นหน้าที่ของคริสเตียนและคริสตจักรที่พระเจ้าทรง ตั้งขึ้น ต้องกระทำ และรับผิดชอบต่องานด้านสิทธิมนุษยชน เพื่อให้การอยู่ร่วมกันอย่างสินติสุข เป็นการคืนศักดิ์ศรีของมนุษย์ที่พระเจ้าประทาน ให้แก่ตนเองและเพื่อนมนุษย์ เป็นการสร้าง คุณค่า และการเคารพซึ่งกันและกัน

4.1 แนวทางในการตอบสนองงานสิทธิมนุษยชน

- 1) คริสตชนต้องเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ซึ่งกันและกัน
- 2) กำหนดให้งานด้านสิทธิมนุษยชนเป็นพันธกิจหนึ่งของสภาคริสตจักรในทุกระดับ โดยจัดตั้งคณะทำงานและมีงบประมาณ แผนการดำเนินงานที่ชัดเจน

จากแนวทางการตอบสนองงานสิทธิมนุษยชนข้างต้น คริสตจักรของสภาคริสตจักรใน ประเทศไทย จะสามารถดำเนินการเพื่อพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าจนสำเร็จได้ ก็โดยที่ คริสตจักรได้แสดงบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบอย่างน้อย ดังนี้

🕕 คริสตจักรภาค

คริสตจักรภาคเป็นที่รวมของคริสตจักรท้องถิ่น หมวดคริสเตียน หรือศาลา ธรรมหลาย ๆ แห่งเข้าด้วยกัน ตามเขตที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ตามประวัติศาสตร์ ตามภาษา หรือ วัฒนธรรม

บทบาทหน้าที่ของคริสตจักรภาค ที่จะมีส่วนในพันธกิจ และงานตอบสนอง สิทธิมนุษยชน ทั้งที่คริสตจักรภาคจะดำเนินการเอง หรือสนับสนุนให้คริสตจักรท้องถิ่นในสังกัด เป็นผู้ดำเนินการ เช่น

(1) รณรงค์ สร้างความตระหนักให้กับคริสตจักรท้องถิ่น ได้เข้าใจในปัญหา และสถานการณ์ สิทธิมนุษยชน อย่างกว้างขวาง และทั่วถึง

- (2) ประสานองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน และเป็นองค์กรที่รับรอง กิจกรรมโครงการของคริสตจักรท้องถิ่นที่จะตอบสนอง และแก้ไขบัญหา
- (3) เป็นผู้แสวงหาแหล่งทรัพยากร แหล่งงบประมาณ แหล่ง ความรู้ ประสบการณ์ และการช่วยเหลือที่จำเป็น ให้กับคริสตจักร ท้องถิ่น
- (4) จัดตั้งงานสิทธิมนุษยชนขึ้นในการบริหารจัดการและพันธกิจของ คริสตจักรภาค

🛾 คริสตจักรท้องถิ่น หมวดคริสเตียน หรือศาลาธรรม

คริสตจักรท้องถิ่น หมวดคริสเตียน หรือศาลาธรรม เป็นที่รวมของบรรดาผู้ ที่เชื่อ และวางใจในพระเยซูคริสต์ เพื่อการนมัสการสรรเสริญพระเจ้า และการทำพันธกิจรับใช้ พระเจ้าร่วมกัน ในสถานที่ และเวลาที่เป็นประจำ ต่อเนื่อง

ดังนั้น คริสตจักรท้องถิ่น หมวดคริสเตียน หรือศาลาธรรม จึงเป็น(มูล)ฐาน ของการปฏิบัติพันธกิจรับใช้พระเจ้าในสังคม หรือชุมชน ซึ่งในงานสิทธิมนุษยชนนั้น คริสตจักร ท้องถิ่น หมวดคริสเตียน หรือศาลาธรรม สามารถดำเนินการได้ คือ

- (1) การส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจและความตระหนักอย่างถูกต้อง เรื่อง สิทธิมนุษยชนให้กับสมาชิกของตนเอง และสมาชิกในชุมชนอย่างต่อเนื่อง โดยการเทศนา การ สอนพระวจนะพระเจ้า การประชุม การสัมมนา หรือการอบรม ดูงาน เป็นต้น
- (2) รวบรวมข้อมูลกรณีสิทธิมนุษยชนในพื้นที่ เพื่อเป็นแหล่งข้อมูล เพื่อ การประสานงาน การส่งต่อความช่วยเหลือด้านสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้น ไปยังองค์กร หรือ หน่วยงานที่สามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือต่อไปได้ เช่น สำนักงานสภาทนายความ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ศาลปกครอง มูลนิธิเด็ก มูลนิธิเพื่อนหญิง มูล นิธิปวีณา หรือองค์รัฐ และเอกชน อื่นๆ ที่อยู่ในพื้นที่ เป็นต้น
- (3) จัดทำกิจกรรมโครงการ หรืองบประมาณในการทำกิจกรรมโครงการ ของตนเองในพื้นที่เพื่อให้ความรู้ การช่วยเหลือ และแก้ไขบัญหา สิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นกับ สมาชิก หรือบุคคลในชุมชน

เรื่อง สิทธิมนุษยชน ไม่ใช่เรื่องไกลตัว แต่เป็นเรื่องของบุคคลในสังคมที่อาศัยอยู่ รวมกัน และบ่อยครั้งที่แต่ละคนได้กระทำการละเมิดสิทธิมนุษยชนของผู้อื่น บ่อยครั้งที่ได้เมิน เฉย ละเลย ไม่ได้ดูแลเอาใจใส่ผู้ที่ถูกละเมิด ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน หรือรับความเสียทางสิทธิ มนุษยชน ดังนั้น การตระหนักในฐานะ และหน้าที่ที่เป็นมนุษย์ เป็นสิ่งทรงสร้างของพระเจ้า และพระเจ้าทรงมอบหมายหน้าที่ให้ดูแล รักษา และให้มนุษย์ทุกคนรักซึ่งกันและกันนั้น จึงต้อง กระทำให้เกิดผล และเป็นผลที่เกิดความยั่งยืน ความสันติสุขท่ามกลางมนุษย์ทุกคนในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คริสตจักร ที่เป็นสูนย์ผู้ที่เชื่อ วางใจในพระเจ้า

อย่างไรก็ตาม แท้จริงแล้วคริสตจักรไทยได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบงานสิทธิมนุษยชนใน สังคมไทยมานานแล้ว โดยเริ่มจากการประกาศพระกิตติคุณของมิชชั่นนารี เรื่อยมาจนถึงผู้นำ คริสตจักรที่เป็นคนไทยในปัจจุบัน โดยผ่านงานสังเคราะห์ งานการศึกษา งานการพยาบาล งาน การพัฒนาสังคมต่าง ๆ เป็นต้น จากการทำงานพบว่าในสังคมไทยยังคงมีการละเมิดสิทธิ มนุษยชนมากมาย หลายเรื่อง จึงยังคงเป็นงานที่ท้าทายคริสตจักรไทยที่จะร่วมรับผิดชอบต่อไป

1. สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

1.1 ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

สาระสำคัญ

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนประกอบด้วยบทบัญญัติส่วนใหญ่เกี่ยวกับสิทธิ ผนวกกับเรื่องของหน้าที่รวมทั้งสิ้น 30 มาตรา โดยมนุษย์ทุกคนย่อมได้รับความคุ้มครองตาม ปฏิญญานี้ ดังที่มาตรา 1 และ 2 แห่งปฏิญญาวางหลักไว้คือ มนุษย์ทุกคนมี ศักดิ์ศรี อิสรภาพ และเสมอภาคกัน(มาตรา 1) และ มนุษย์ทุกคนมีสิทธิที่จะไม่ถูกเลือก ปฏิบัติ (มาตรา 2) หากพิจารณาแล้วจะเห็นว่าปฏิญญาสากลานั้นตั้งบนเสาหลักพื้นฐานใน การรับรองสิทธิ 4 ประการ(ตามแนวคิดของเรเน แคสชิ่น) คือ

ประการที่แรก : การรับรองสิทธิส่วนบุคคล (ปรากฏในมาตรา 3-11)

มาตรา 3 สิทธิในชีวิตร่างกายและเสรีภาพ

มาตรา 4 ความเป็นอิสระจากการเป็นทาส

มาตรา 5 อิสระจากการทรมาน การลงโทษหรือการปฏิบัติที่ต่ำช้า

มาตรา 6 สิทธิที่จะเป็นบุคคลตามกฎหมาย

มาตรา 7 สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองจากกฎหมายอย่างเสมอภาคกัน

มาตรา 8 สิทธิที่จะได้รับการเยียวยาทางศาลจากการถูกละเมิดสิทธิ

มาตรา 9 อิสระจากการถูกจับกุม คุมขังหรือเนรเทศโดยพลการ

มาตรา 10 สิทธิที่จะได้รับความเป็นธรรมจากการพิจารณาคดี

มาตรา 11 สิทธิในคดีอาญาที่จะได้รับการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าบริสุทธิ์ จนกว่าจะ พิสูจน์ได้ว่าผิดจริง

ประการที่สอง : การรับรองสิทธิซึ่งเป็นของปัจเจกบุคคลในความสัมพันธ์ของเขากับ กลุ่มสังคมซึ่งตนเข้าไปมีส่วนร่วม (ปรากฏในมาตรา 12-17)

มาตรา 12 สิทธิที่จะไม่ถูกแทรกแซงหรือโจมติในกิจอันเป็นส่วนตัว ครอบครัว

มาตรา 13 สิทธิในการเดินทางและย้ายที่อยู่และออกนอกประเทศ

มาตรา 14 สิทธิที่จะขอลี้ภัยในประเทศอื่น

มาตรา 15 สิทธิในการถือสัญชาติ

มาตรา 16 สิทธิในการส มรสและการสร้างครอบครัว

มาตรา 17 สิทธิในการที่จะมี/เป็นเจ้าของทรัพย์สิน

ประการที่สาม : การรับรองความเป็นอิสรภาพของพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (ปรากฏมาตรา 18-21)

มาตรา 18 สิทธิในเสรีภาพที่จะมีความคิด มโนธรรมและศาสนา

มาตรา 19 เสรีภาพในความคิดเห็น การแสดงออก การรับพังหรือเผยแพร่ข้อมูล

มาตรา 20 สิทธิในการชุมนนุมอย่างสงบ

มาตรา 21 สิทธิในการเลือกตั้งและการได้รับการบริการสาธารณะ

ประการที่สี่ : การรับรองสิทธิอันเกี่ยวพันกับเศรษฐกิจและสังคม (ปรากฏในมาตรา 22-28)

มาตรา 22 สิทธิในสวัสดิการทางสังคมเศรษฐกิจและวัฒนธรรม

มาตรา 23 สิทธิในการเลือกงาน การได้รับค่าแรง และการจัดตั้งสหภาพแรงงาน

มาตรา 24 สิทธิในการพักผ่อนและการมีวันหยุด

มาตรา 25 สิทธิในมาตรฐานการครองชีพ มารดาและเด็กจะต้องได้รับความ คุ้มครองเป็นพิเศษ **มาตรา** 26 สิทธิในการศึกษา ต้องมีการศึกษาแบบให้เปล่าในการศึกษาภาค บังคับ

มาตรา 27 สิทธิในการเข้าร่วมศิลปวัฒนธรรม

มาตรา 28 สิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากระเบียบของสังคม

ในส่วนของมาตรา 29 นั้นเป็นการกำหนดมีใช่บทบัญญัติในการรับรองสิทธิ แต่เป็น การบัญญัติเกี่ยวกับ "หน้าที่" และ "ข้อจำกัดการใช้สิทธิ" ในมาตรา 29 (1) เป็นเรื่องหน้าที่ ของมนุษย์ต่อชุมชน มาตรา 29 (2) (3) เป็นเรื่องของการจำกัดสิทธิ คือ การใช้สิทธิเสรีภาพ ของบุคคลอาจตกอยู่ภายใต้กฎหมายที่กำหนดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกันในการนับถือ และเคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดความเป็นธรรม ความสงบ เรียบร้อยของสังคม และการใช้สิทธิ อิสรภาพ เสรีภาพขของบุคคลจะใช้ให้ขัดต่อหลักการ และความมุ่งประสงค์ของสหประชาชาติไม่ได้ และตามมาตรา 30 จำกัดว่าห้ามตีความ ปฏิญญาไปในทางรอนสิทธิของบุคคล (ข้อมูลจาก Learners.in.th/blog/piyaporn-396/27181)

1.2 อนุสัญญาว่าด้วย สิทธิเด็ก

สาระสำคัญ

อนุสัญญาว่าด้วยเด็กประกอบด้วยบทบัญญัติ 54 ข้อ ได้แก่เรื่องเกี่ยวข้อง กับสิทธิของเด็กโดยตรง ซึ่งเน้นหลักพื้นฐาน 4 ประการ และแนวทางในการตีความอนุสัญญาทั้ง ฉบับ ได้แก่

1) การห้ามเลือกปฏิบัติต่อเด็ก และการให้ความสำคัญแก่เด็กทุกคนเท่าเทียมกันโดย ไม่คำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก ในเรื่องเชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการ เมือง ชาติพันธุ์ หรือสังคม ทรัพย์สิน ความทุพพลภาพ การเกิด หรือสถานะอื่นๆ ของเด็ก หรือ บิดามารดา หรือผู้ปกครองทางกฎหมาย ทั้งนี้ เพื่อให้เด็กมีโอกาสที่เท่าเทียมกัน

- 2) การกระทำหรือการดำเนินการทั้งหลายต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็น อันดับแรก
 - 3) สิทธิในการมีชีวิต การอยู่รอด และการพัฒนาทางด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม
- 4) สิทธิในการแสดงความคิดเห็นของเด็ก และการให้ความสำคัญกับความคิด เหล่านั้น

วันที่มีผลบังคับใช้

สมัชชาใหญ่สหประชาชาติได้รับรองอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2532 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 2 กันยายน 2533

ถ้อยแถลงตีความ / ข้อสงวน

ประเทศไทยเข้าเป็นภาคือนุสัญญาฉบับนี้โดยการภาคยานุวัติ เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2535 และมีผลใช้บังคับกับประเทศไทยเมื่อวันที่ 26 เมษายน 2535 โดยได้ตั้งข้อสงวน เมื่อเข้าเป็นภาคีไว้ 3 ข้อ ได้แก่

- ข้อ 7 เรื่องการจดทะเบียนเกิด และการให้สัญชาติเด็กผู้ลี้ภัย หรือผู้อพยพที่เกิดใน ประเทศไทย
 - ข้อ 22 เรื่องสถานะของเด็กผู้ลี้ภัย
- ข้อ 29 (ค) เรื่องสิทธิการศึกษาของชนกลุ่มต่างๆ ที่จะสามารถดำรงรักษาเอกลักษณ์ ทางวัฒนธรรม ภาษา และค่านิยมของเด็กตนเองได้

การถอนข้อสงวน

ประเทศไทยได้ถอนข้อสงวนข้อที่ 29 เมื่อวันที่ 11 เมษายน 2540

1.3 อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีใน

สาระสำคัญ

วัตถุประสงค์หลักของอนุสัญญาฉบับนี้ คือการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี ทุกรูปแบบ รวมทั้งการประกันว่าสตรีและบุรุษมีสิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติและดูแลจาก รัฐอย่างเสมอภาคกัน ได้แก่

- 1) กล่าวถึงคำจำกัดความของคำว่าการเลือกปฏิบัติต่อสตรี (discrimination against women) พันธกรณีของรัฐภาคี มาตรการที่รัฐภาคีต้องดำเนินการเพื่อสนับสนุน ความก้าวหน้าของสตรี มาตรการเร่งด่วนชั่วคราวเพื่อสร้างความเท่าเทียมกันระหว่างบุรุษและสตรี อย่างแท้จริง ซึ่งจะไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งความแตกต่างทางเพศ การปรับ รูปแบบทางสังคมและวัฒนธรรมเพื่อให้เอื้อต่อการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี และการ ปราบปรามการลักลอบค้า และแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากสตรี
- 2) กล่าวถึงความเท่าเทียมกันระหว่างบุรุษและสตรีในด้านการเมืองและการดำรงชีวิต (public life) ทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ เช่น สิทธิในการเลือกตั้ง การสนับสนุนให้ ดำรงตำแหน่งที่สำคัญ ความเท่าเทียมกันในกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ และการศึกษา
- 3) กล่าวถึงการที่สตรีจะได้รับการดูแลทางเศรษฐกิจ โดยได้รับความเท่าเทียมกันใน ด้านสิทธิและโอกาสที่จะได้รับการจ้างงานและสิทธิด้านแรงงาน รวมถึงการป้องกันความรุนแรง ต่อสตรีในสถานที่ทำงาน ความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพ โดยเฉพาะสตรีมี ครรภ์และหลังคลอดบุตร การที่รัฐภาคีจะประกันความเป็นอิสระของสตรีด้านการเงินและความ มั่นคงด้านสังคม และการให้ความสำคัญแก่สตรีในชนบท ทั้งในด้านแรงงานและความเป็นอยู่
- 4) กล่าวถึงความเท่าเทียมกันของบุรุษและสตรีในด้านกฎหมาย โดยเฉพาะในด้าน กฎหมายแพ่ง และกฎหมายครอบครัว ซึ่งเป็นการประกันความเท่าเทียมกันในชีวิตส่วนบุคคล
- 5) กล่าวถึงการจัดตั้งคณะกรรมการการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ พันธกรณีในการจัดทำรายงานของรัฐภาคี การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ และการมีส่วนร่วม ของทบวงชำนัญพิเศษที่เกี่ยวข้อง

6) กล่าวถึงการมิให้ตีความข้อบทของอนุสัญญาที่จะขัดต่อกฎหมายภายในที่ ดำเนินการมากกว่าที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาและกฎหมายระหว่างประเทศที่มีอยู่ การนำพันธกรณี ไปปฏิบัติในระดับประเทศ การเปิดให้ลงนามและกระบวนการเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญา การ แก้ไขอนุสัญญา เงื่อนไขการมีผลบังคับใช้ของอนุสัญญา การตั้งข้อสงวน การขัดแย้งในการ ตีความระหว่างรัฐภาคี

วันที่มีผลบังคับใช้

สมัชชาใหญ่สหประชาชาติได้รับรองอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติ ต่อสตรีในทุกรูปแบบเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2522 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2524 สำหรับพิธีสารเลือกรับ สมัชชาใหญ่สหประชาชาติได้รับรองเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2542 และมีผล บังคับใช้เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2543

ถ้อยแถลงตีความ / ข้อสงวน

ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคือนุสัญญาฉบับนี้โดยการภาคยานุวัติ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2528 และมีผลใช้บังคับกับประเทศไทยเมื่อวันที่ 8 กันยายน 2528 โดยได้ตั้งข้อสงวนเมื่อเข้า เป็นภาคีไว้จำนวน 7 ข้อ ได้แก่

- ข้อ 7 เรื่องความเสมอภาคทางการเมือง และการรับตำแหน่งราชการ
- ข้อ 9 การถือสัญชาติของบุตร
- ข้อ 11 สิทธิและโอกาสที่จะได้รับการจ้างงานชนิดเดียวกัน
- ข้อ 15 การทำนิติกรรม
- ข้อ 16 ความเสมอภาคในครอบครัว
- ข้อ 29 การตีความ และการระงับข้อพิพาท

การถอนข้อสงวน

ประเทศไทยได้ถอนข้อสงวนตามลำดับ ดังนี้

- ข้อ 11 วรรคหนึ่ง (ข) เกี่ยวกับสิทธิและโอกาสที่จะได้รับการจ้างชนิดเดียวกัน เมื่อ วันที่ 30 ตุลาคม 2533
 - ข้อ 15 วรรคสาม เกี่ยวกับการทำสัญญา เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2533
- ข้อ 9 วรรคสอง เกี่ยวกับการถือสัญชาติของบุตร เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2535 โดยได้แก้ไขพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. 2508 ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 และออกเป็นพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 เพื่อให้บุตรของหญิงไทยสามารถมีสัญชาติไทยได้โดยหลักสายโลหิต ตามหลักเท่าเทียมกัน ระหว่างหญิงชาย
- ข้อ 7 เกี่ยวกับความเสมอภาคทางการเมืองและการรับตำแหน่งราชการ เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2538 ซึ่งหลังจากที่มีการยกเลิกข้อสงวนดังกล่าวได้มีการแต่งตั้งนายพลหญิง ขึ้นในปี พ.ศ. 2539
 - ข้อ 10 เกี่ยวกับความเสมอภาคทางการศึกษา เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2538

1.4 กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

สาระสำคัญ

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ประกอบ ด้วยวรรคอารัมภบท และบทบัญญัติ 53 ข้อ ซึ่งแบ่งเป็น 6 ส่วน ดังนี้ วรรคอารัมภบท กล่าวถึง พันธกรณีของรัฐด้านสิทธิมนุษยชนตามกฎบัตร สหประชาชาติ รวมทั้งหน้าที่ของบุคคลที่จะ ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และได้รับสิทธิทั้งด้านพลเมือง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอย่างเท่าเทียมกัน

- 1) กล่าวถึงสิทธิในการกำหนดเจตจำนงตนเอง (right of self-determination)
- 2) กล่าวถึงพันธกรณีของรัฐภาคีที่รับรองจะเคารพและประกันสิทธิของบุคคล รวมถึงการห้ามการเลือกปฏิบัติ ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลทาง เชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความ คิดเห็นทางการเมือง สัญชาติ สถานะทางเศรษฐกิจ สังคม ถิ่นกำเนิด หรือสภาพอื่นใด โดยจะ

ดำเนินการให้เกิดผลในทางปฏิบัติภายในประเทศ ประกันว่าบุคคลที่ถูกละเมิดจะได้รับการ เยียวยา ไม่ว่าบุรุษหรือสตรีจะได้รับสิทธิพลเมืองและการเมืองอย่างเท่าเทียมกัน การลิดรอนสิทธิ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน และการห้ามการตีความกติกาในอันที่จะไปจำกัดสิทธิและเสรีภาพอื่นๆ

- 3) กล่าวถึงสาระของสิทธิในส่วนที่เป็นสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ได้แก่ สิทธิในการมีชีวิตอยู่ เสรีภาพจากการถูกทรมาน การท้ามบุคคลมให้ตกอยู่ในภาวะเยี่ยงทาส การ ท้ามบุคคลมให้ถูกจับกุมโดยตามอำเภอใจ การปฏิบัติต่อผู้ถูกลิดรอนเสรีภาพอย่างมีมนุษยธรรม การท้ามบุคคลถูกจำคุกด้วยเหตุที่ไม่สามารถชำระหนี้ตามสัญญาได้ เสรีภาพในการโยกย้ายถิ่น ฐาน ความเสมอภาคของบุคคลภายใต้กฎหมาย การท้ามมิให้มีการบังคับใช้กฎหมายอาญา ย้อนหลัง สิทธิการได้รับรองเป็นบุคคลตามกฎหมาย การท้ามแทรกแซงความเป็นส่วนตัว การ คุ้มครองเสรีภาพทางความคิด เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออก การท้ามการ โฆษณาชวนเชื่อเพื่อการสงครามหรือก่อให้เกิดความเกลียดชังทางเชื้อชาติ สิทธิที่จะชุมนุมอย่าง สันติ การรวมกันเป็นสมาคม สิทธิของชายหญิงที่อยู่ในวัยที่เหมาะสมในการมีครอบครัว การ คุ้มครองสิทธิเด็ก และการที่พลเมืองทุกคนมีสิทธิที่จะมีส่วนในกิจการสาธารณะ การรับรองว่า บุคคลทั้งปวงย่อมเสมอภาคกันตามกฎหมายและได้รับการคุ้มครองอย่างเท่าเทียมกัน การรับรอง สิทธิของชนกลุ่มน้อยทางเผ่าพันธุ์ ศาสนา และภาษาภายในรัฐ
- 4) กล่าวถึงการจัดตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการ ตรวจสอบการปฏิบัติตามพันธกรณีที่กำหนดไว้ในกติกา รวมถึงพันธกรณีในการเสนอรายงานของ รัฐภาคี การยอมรับอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน และขั้นตอนการพิจารณาข้อ ร้องเรียน
- 5) ห้ามการตีความไปในทางขัดกับกฎหมายระหว่างประเทศอื่นๆ รวมทั้งการมิให้ ตีความในการที่จะลิดรอนสิทธิที่จะใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

วันที่มีผลบังคับใช้

สมัชชาใหญ่สหประชาชาติได้รับรองกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมือง

และสิทธิทางการเมือง เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2509 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2519

ถ้อยแถลงตีความ / ข้อสงวน

ประเทศไทยเข้าเป็นภาคึกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทาง การเมืองโดยการภาคยานุวัติ เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2539 โดยมีผลใช้บังคับกับประเทศไทยเมื่อ วันที่ 30 มกราคม 2540 โดยมีการทำถ้อยแถลงติความไว้ 4 ประเด็น ดังนี้

ข้อที่ 2 วรรค 1 เรื่องสิทธิในการกำหนดเจตจำนงของตนเอง (right to self-determination) ได้ตีความตามปฏิญญาและแผนปฏิบัติการเวียนนา กล่าวคือมิให้ตีความว่า "อนุญาตหรือสนับสนุนการกระทำใดๆ ที่จะเป็นการแบ่งแยกหรือทำลายบูรณภาพแห่งดินแดน หรือเอกภาพทางการเมืองของรัฐเอกราชอธิปไตย ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วน"

ข้อ 6 วรรค 5 การห้ามประหารชีวิตผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ประเทศไทยแถลงตีความ ว่าประมวลกฎหมายอาญาของไทย กำหนดว่าเด็กอายุ 14 ปี ไม่ต้องรับโทษ เด็กอายุ 14-17 ปี ศาลสามารถลดโทษลงกึ่งหนึ่ง ส่วนผู้มีอายุเกิน 17 ปี แต่ไม่เกิน 20 ปี ศาลสามารถใช้ดุลยพินิจ ลดโทษหรือไม่ก็ได้ รวมถึงโทษประหารชีวิต

ข้อ 9 วรรค 3 การนำตัวผู้ต้องหาเข้าสู่การพิจารณาคดีภาย "โดยพลัน" ซึ่ง ประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของไทย ได้ให้อำนาจพนักงาสอบสวนควบคุมตัวผู้ต้องหาก่อน นำตัวไปศาลได้ 48 ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับเดินทางมาถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ และสามารถขยายเวลาการควบคุมตัวไว้ได้ไม่เกิน 7 วัน จากนั้นต้องนำตัวมาขอ อนุญาตจากศาลเพื่อฝากขังต่อไป แต่ในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 มาตรา 237 ได้กำหนดให้เจ้า พนักงานสอบสวนควบคุมตัวผู้ต้องหาได้เพียง 48 ชั่วโมง ซึ่งถือว่าได้คุ้มครองกรณีนี้แล้ว

ข้อ 20 วรรค 1 เรื่องการห้ามการโฆษณาชวนเชื่อเพื่อทำสงคราม รัฐบาลไทยได้ ตีความหมายถึง "สงครามตามที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ" ดังนั้น จึงไม่รวมถึงสงคราม เพื่อป้องกันตนเองในกรณีที่ไทยจำเป็นต้องประชาสัมพันธ์และชักชวนให้ประชาชนรักชาติในกรณี ที่ต้องทำสงครามเพื่อ ป้องกันการรุกรานจากประเทศอื่น

1.5.กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

สาระสำคัญ

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ประกอบด้วย วรรคอารัมภบท และบทบัญญัติ 31 ข้อ แบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้ วรรคอารัมภบท มี สาระคล้ายคลึงกับกติการะหว่าประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

- 1) กล่าวถึงสิทธิในการกำหนดเจตจำนงของตนเอง (right of self-determination)
- 2) กล่าวถึงพันธกรณีของรัฐภาคีที่จะดำเนินมาตรการต่างๆ อย่างเหมาะสมตามลำดับ ขั้น นับตั้งแต่การเคารพ คุ้มครอง ส่งเสริม และทำให้เป็นจริง อย่างเต็มที่ตามที่ทรัพยากรมีอยู่ เพื่อให้มีความคืบหน้า โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ ความเท่าเทียมกันระหว่างบุรุษและสตรีในการ ได้รับสิทธิ การจำกัดสิทธิตามกติกา รวมทั้งการห้ามตีความใดๆ ในกติกาที่จะทำลายสิทธิหรือ เสรีภาพตามที่รับรองไว้ในกติกานี้
- 3) กล่าวถึงสาระของสิทธิ ได้แก่ สิทธิในการทำงานและมีเงื่อนไขการทำงานที่ เหมาะสมเป็นธรรม สิทธิที่จะก่อตั้งสหภาพแรงงาน และสิทธิที่จะหยุดงาน สิทธิที่จะได้รับ สวัสดิการและการประกันด้านสังคม การคุ้มครองและช่วยเหลือครอบครัว สิทธิที่จะมีมาตรฐาน ชีวิตที่ดีพอเพียง สิทธิที่จะมีสุขภาวะด้านกายและใจที่ดีที่สุดที่เป็นไปได้ สิทธิในการศึกษา สิทธิใน วัฒนธรรมและประโยชน์จากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์
- 4) กล่าวถึงพันธกรณีในการจัดทำรายงานของรัฐภาคี บทบาทของคณะมนตรี เศรษฐกิจและสังคมในการตรวจสอบการปฏิบัติตามพันธกรณีร่วมกับกลไกอื่นๆ ของ สหประชาชาติ รวมทั้งการให้ข้อคิดเห็นต่างๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพันธกรณีของกติกา การ ดำเนินการของรัฐภาคีที่จะร่วมมือในระดับระหว่างประเทศในการส่งเสริมสิทธิตามกติกา การห้าม การตีความ บทบัญญัติเพื่อจำกัดหน้าที่ของกลไกสหประชาชาติที่กำหนดไว้ตามกฎบัตรและ

ธรรมนูญขององค์กร รวมทั้งการไม่ตีความในทางที่จะจำกัดสิทธิในการใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรธรรมชาติ

5) กล่าวถึงการเข้าเป็นภาคี และการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของกติกา

วันที่มีผลบังคับใช้

สมัชชาใหญ่สหประชาชาติได้รับรองกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2509 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 3 มกราคม 2519

ถ้อยแถลงตีความ / ข้อสงวน

ประเทศไทยเข้าเป็นภาคึกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรมโดยการภาคยานุวัติ เมื่อวันที่ 5 กันยายน 2542 และมีผลใช้บังคับกับประเทศไทย เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2542 โดยได้ทำถ้อยแถลงตีความของข้อที่ 1 วรรค 1 เกี่ยวกับสิทธิในการ กำหนดเจตจำนงของตนเอง (right to self-determination) เช่นเดียวกับกติการะหว่างประเทศ ว่าด้วย สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง โดยให้หมายความตามปฏิญญาและแผนปฏิบัติการ เวียนนา ซึ่งเป็นผลของการประชุมระดับโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนเมื่อปี พ.ศ. 2536 ว่า สิทธิ ดังกล่าวมิให้ตีความอนุญาตหรือสนับสนุนการกระทำใดๆ ที่จะเป็นการแบ่งแยก หรือทำลายบูรณ ภาพแห่งดินแดน หรือเอกภาพทางการเมืองของรัฐเอกราชอธิปไตย ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือ เพียงแต่บางส่วน

1.6.อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ

สาระสำคัญ

อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบประกอบด้วยวรรค อารัมภบท และบทบัญญัติ 25 ข้อ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- 1) กล่าวถึงคำจำกัดความ "การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ" ว่าหมายถึงการจำแนก การ กีดกัน การจำกัด หรือการเอื้ออำนวยพิเศษ เพราะเชื้อชาติ สีผิว เชื้อสาย หรือชาติกำเนิด หรือ เผ่าพันธุ์ โดยไม่รวมถึงการปฏิบัติที่แตกต่างระหว่างบุคคลที่เป็นพลเมืองและไม่ใช่พลเมือง นโยบายของรัฐภาคีและการดำเนินมาตรการเพื่อขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ เช่น การห้ามการโฆษณาชวนเชื่อ การประกันสิทธิประกันสิทธิอันเท่าเทียมกันของบุคคลภายใต้ กฎหมาย ทั้งในด้านสิทธิพลเมือง สิทธิทางการเมือง สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม การเยียวยาเมื่อถูกละเมิด การให้ความสำคัญด้านมาตรการในการศึกษา วัฒนธรรรม และข้อมูล เพื่อขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ
- 2) กล่าวถึงคณะกรรมการการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ และการจัดทำ รายงานของรัฐภาคี การปฏิบัติงานและการรับเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการ
 - 3) กล่าวถึงกระบวนการเข้าเป็นภาคี และการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของอนุสัญญา

วันที่มีผลบังคับใช้

สมัชชาใหญ่สหประชาชาติได้รับรองอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อ ชาติในทุกรูปแบบ เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2508 และมีผลใช้บังคับใช้ในวันที่ 4 มกราคม 2532

ถ้อยแถลงตีความ / ข้อสงวน

ประเทศไทยได้ภาคือนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ โดยการภาคยานุวัติเมื่อวันที่ 28 มกราคม 2546 และมีผลใช้บังคับกับประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2546 โดยในการเข้าเป็นภาคี ได้ทำถ้อยแถลงตีความทั่วไปว่า รัฐบาลไทยจะไม่ ตีความหรือใช้บทบัญญัติใดๆ ที่ปรากฏในอนุสัญญาเป็นพันธกรณีที่เกินกว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายภายในได้บัญญัติใว้ และการตีความหรือใช้บทบัญญัติดังกล่าวจะ จำกัดหรือเป็นไปตามตราสารด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศอื่นที่ไทยเป็นภาคี นอกจากนี้ ยัง ได้ตั้งข้อสงวนเป็นการเฉพาะไว้อีก 2 ข้อ ได้แก่

ข้อ 4 ซึ่งรัฐบาลไทยตีความว่า ข้อบทดังกล่าวที่ให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการเชิงบวกใน การขจัดการกระตุ้นหรือการเลือกปฏิบัติตามที่ระบุในข้อ 4 (ก) (ข) (ค) ก็ต่อเมื่อพิจารณาเห็นว่ามี ความจำเป็นที่จะต้องออกเป็นกฎหมายเท่านั้น

ข้อ 22 ว่าด้วยกรณีเกิดข้อพิพาทระหว่างรัฐภาคีโดยไม่สามารถเจรจาตกลงด้วยวิธีการ อื่นใด และรัฐคู่กรณีเสนอให้ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศพิจารณา (ข้อมูลจาก nhrc.or.th/meny_context.php?doc_id=29)

2. องค์กรรัฐ /เอกชน / องค์กรด้านสิทธิ

2.1 สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

422 ถนนพญาไท (ใกล้เชิงสะพานหัวชาติ) เขตประทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330 โทรศัพท์ 0-2219-2983โทรสาร 0-2219-2983 สายด่วนร้องเรียน 1377

E-mail: promotenetwork@nhrc.or.th Website: http://www.nhrc.or.th

2.2 มูลนิธิอาสาสมัครเพื่อสังคม

๔๐๙ ช. โรหิตสุข ถนนประชาราฎร์บำเพ็ญ ห้วยขวาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๒๐ โทรศัพท์/โทรสาร : (๐๒)๖๙๑-๐๔๓๗-๙ Email: tvs@thaivolunteer.org

2.3.คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อความยุติธรรมและสันติ (ยส.)

2492 ถ.ประชาสงเคราะห์ 24 หัวยชวาง ดินแดง กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2275-7783, 0-2277-4625 โทรสาร 0-2692-4150 www.jpthai.org

2.4. สภาทนายความ

เลขที่ ๗/๘๙ อาคาร ๑๐ ถนนราชดำเนิน แขวงบวรนิเวศ เขตพระนคร กรุงเทพฯ โทรศัพท์ 0-2629-1430 www.lawyerscouncil.or.th

2.5 สถาบันเพื่อสิทธิชุมชน

๓ ถนนวัวลาย ซ.๑ ต.หายยา อ.เมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๑๐๐ โทร. / แฟกซ์ 053-201 796

2.6 กลุ่มกระจกเงา

สำนักงานกรุงเทพ

อาคารเลิศปัญญา 41 ชั้น 9 ห้อง 907 ชอยเลิศปัญญา ถนนศรีอยุธยา 12 แขวงพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ 02-642-7991-2 โทรสาร 02-642-7991 ต่อ 18

E-mail: webmaster@mirrorfoundation.org

สำนักงานเชียงราย

เลขที่ ๑๐๖ หมู่ ๑ บ้านหัวยขม ตำบลแม่ยาว อำเภอเมือง เชียงราย ๕๗๑๐๐ โทรศัพท์ 053-737412-3

2.7 สถานีโทรทัศน์ใอทีวี

บริษัทไอทีวีจำกัดมหาชน ๑๐๑๐ อาคารชินวัตรทาวเวอร์ ๓ ชั้น ๑๓ ถนนวิภาวดี รังสิต จตุจักร ลาดยาว กรุงเทพฯ ๑๐๙๑๑

2.8 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์-คณะนิติศาสตร์

รศ.ดร.พันธุ์ทิพย์ กาญจนะจิตรา สายสุนทร ๒ ถนนพระจันทร์ แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐ www.archanwell.org

2.9 กลุ่มสิทธิชุมชนอำเภอแม่อาย

๓๐ ม.๑๔ บ้านรุ่มไทย ต.ท่าตอน อ.แม่อาย จ.เชียงใหม่ ๕๐๒๘๐

2.10 คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อกลุ่มชาติพันธุ์

เลขที่ ๑๒๒/๖-๗ ชั้น ๔ ชอยนาคสุวรรณ ถนนนนทรี แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กทม. ๑๐๑๒๐

โทรศัพท์ 0 2681 5423, 0 2681 7853 🏻 โทรสาร 0 2681 5423

e-mail: cegthai@hotmail.com

2.11 มูลนิธิผู้หญิง

295 ชอยจรัญสนิทวงศ์ 62 บางพลัด กทม. 10700

โทร. 0-2433-5149, 0-2435-1246, โทรสาร. 0-2434-6774

E-mail: ffw@womenthai.org

2.12 มูลนิธิเพื่อนหญิง

386/61-62 ช.รัชดาภิเษก 42 (ซอยเฉลิมสุข) ถ.รัชดาภิเษก แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทร. 0-2513-1001 โทรสาร. 0-2513-1929 อีเมล์ :

contact@friendsofwomen.net

2.13 สภาองค์กรสิทธิแรงงาน

โทรศัพท์ (202) 387-4884 โทรสาร :(202) 387-3292 www. workersrights.org

2.14 มูลนิธิเด็ก

95/24 หมู่ที่ 6 ซ.กระทุ่มล้ม 18 ถ.พุทธมณฑล สาย 4 9.กระทุ่มล้ม อ.สามพราน จ.นครปฐม 73220

โทรศัพท์ 0-2814-1481-7 โทรสาร 0-2814-0369 www.ffc.or.th

2.15 มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

195/16 ถนนจรัลสนิทวงศ์ 12 แขวงท่าพระ เขต บางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ 10600

โทรศัพท์ 0 2412-1196 , 0 2412 - 0739 โทรสาร 0 2412 - 9833 www.thaichildrights.org

2.16 มูลนิธิปวีณา หงสกุล เพื่อเด็กและสตรี

1047 - 51 ผึ้งหลวงคอมเพล็กซ์ ชอยอมรพันธ์ 12 หมู่ 7 ถนนพหลโยธิน คลองถนน บางเขน กรุงเทพ ฯ 10220

โทรศัพท์ 972-5489-90

email: help@pavena.thai.com www.pavena.thai.com

2.17 ศูนย์พิทักษ์สิทธิหญิงบริการเอ็มพาวเวอร์

57/60 ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000 โทรศัพท์ 0-2526-8311 โทรสาร 0-2526-3294

empower foundation@Thai.com www.empowerwomen.com.org

- (1) ศูนย์พิทักษ์สิทธิหญิงบริการ สาขากรุงเทพฯอาคาร 3 ชั้น 3 ซ.พัฒน์พงศ์ ถ.สุรวงศ์ แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพฯ10500 โทรศัพท์ 0-2236-9272 โทรสาร 0-2236-9272
- (2) ศูนย์พิทักษ์สิทธิหญิงบริหาร สาขาเชียงใหม่72/2 หมู่บ้านรมิงค์นิเวศน์ ถ.ทิพยเนตร ต.หายา อ.เมือง จ.เชียงใหม่50100 โทรศัพท์ 0-5328-2504 โทรศัพท์ 0-5320-1248
- (3) ศูนย์พิทักษ์สิทธิหญิงบริการ สาขาเชียงราย278/4 ถ.เกาะไทร อ.แม่สาย จ.เชียงราย 57130โทรศัพท์ 0-5373-3828 โทรศัพท์ 0-5373-3828

บรรณานุกรม/เอกสารอ้างอิง

ข้อกฎหมายและข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสิทธิชนเผ่าใน ประเทศไทย,ศราวุธ ประทุมราช ,ธันวาคม 2549

ความรู้เรื่องสิทธิมนุษยชน ,หน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม,ธันวาคม 2001 แผนงานและแนวยุทธศาสตร์เพื่อการประกาศพระกิตติคุณและก่อตั้งคริสตจักร สภา คริสตจักรในประเทศไทย ค.ศ.2007-2010, สำนักงานสภาคริสตจักรในประเทศไทย,2007

ยุติการทรมาน,มูลนิธิผสมผสานวัฒนธรรม และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ,มิถุนายน 2550

สิทธิมนุษยชน รวบรวมสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศไทยสำคัญ ,ศราวุธ ประทุมราช บรรณาธิการ,ธันวาคม 2544

สิทธิมนุษยชนในสังคมไทย, คุณหญิงอัมพร มีศุข และศ.เสน่ห์ จามริก ,สำนักงาน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ,กรกฎาคม 2549

สถานการณ์การละเมิดสิทธิมนุษยชนของชนเผ่าและชาติพันธ์บนพื้นที่สูงในประเทศ ไทย ,จำลอง อินทะวงษ์ ,ธันวาคม 2549

เสียงชนเผ่า,ศูนย์ปฏิบัติการร่วมเพื่อแก้ไขบัญหาประชาชนบนพื้นที่สูง,ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 ,สิงหาคม 2550

www.Learners.in.th/blog/piyaporn-396/27181

www.nhrc.or.th/meny_context.php?doc_id=29

www.womenthai.org

www.friendsofwomen.net

คณะผู้จัดทำ

สุติคา ศจ.ถาวร

คศ.อำพันธ์ สุริยนต์

สมจิตร์ ผป.เทวินทร์

ผป.ทวิชาติ จันทรวงศ์

อจ.นัฐพงษ์ มณีกร

อจ.ขัวญจิตร คำแสน

คุณรำพึง จำปากุล

รวบรวม

ผป.เทวินทร์

สมจิตร์

จัดทำโดย

หน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม 3-7 ถนนเจริญเมือง ตำบลวัดเกต อำเภอเมือง เชียงใหม่ 50000 โทรศัพท์ (053) 302570, (053) 302572 โทรสาร (053) 302570

E-mail:sdsdcm@loxinfo.co.th, sdsdcm@hotmail.com www.sdsucct.blogspot.com